

Jeg er selv personlig overordentlig glad derover, fordi jeg deri ser et Vidnesbyrd om, at man fra Statsmagtens Side virkelig er kommen til den Erkendelse, at Idræt og Sport i lige saa høj Grad som Gymnastik fortjene Støtte. Selvfølgelig er jeg i ingen som helst Henseende nogen Uven af Gymnastikken, og ej heller vil jeg tillade mig at drage nogen Sammenligning om, hvorvidt den ene Idræt er bedre end den anden. Jeg mener blot, at hvad der er sundt og godt paa Idrættens store Omraade, fortjener utvivlsomt, at man fra offentlig Side skænker den Opmærksomhed. Jeg er derfor ogsaa tilfreds med, at Indenrigsministeren har gjort os bekendt med, at man paa det kommende Finanslovsforslag vil finde opført et Bidrag til Idrætten. Jeg maa selvfølgelig efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelse betragte det som ugørligt, at Dansk Atlet Union kan faa sine 5,000 Kr., og jeg skal derfor tage Forslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 9 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Christian Rasmussen: Det er i Anledning af Udvalgets Indstilling under Nr. 1 (Betænk. Nr. 57), at jeg skal tillade mig at sige et Par Ord, og jeg skal da begynde med at takke den højtærede Minister for hans Udtalelse om, at han vilde tage dette Spørgsmaal om Indkvarteringen i Tikøb og Asminderød Sogne under Overvejelse, idet jeg saa udtaler Haabet om, at i alt Fald nogle af de Skavanker, som paaklages her i Andragendet, ville kunne blive rettede. Det er jo nemlig en temmelig betydelig Byrde for en Egn som den paagældende ret ofte at faa Indkvartering under de Forhold, hvorunder Indkvarteringen nu sker, og paa en Tid af Aaret, hvor det kniber ikke saa lidt med Husrum, fordi Høsten nylig er tildebragt, Sæden kommen i Hus og Tærskearbejdet paabegyndt. Det er under disse Forhold ikke saa let for en almindelig Bondegaard at tage imod en 10—12 Mand Indkvartering i en Maanedstid, det er ikke saa let at skaffe Husly for dem, ikke let at skaffe de fornødne Sengklæder til dem, ikke let for en Husmoder pludselig at skulle lave Mad til en saadan Flok ud over dem, hun sædvanlig har. Det er altsaa ret betydelige Byrder, der paahvile den paagældende Egn. Nu vil

jeg indrømme den højtærede Minister, at de Spørgsmaal, der nævnes i Andragendet, om, at der skulde udleveres Naturalforplejning, og Mandskabet selv skulde tilberede Maden osv., maaske ikke ere saa lette at ordne, at det vel heller ikke er saa let at faa Indkvarteringen fordelt over et større Areal af Frederiksborg Amt, og at det vel rettere maa finde sin Afgørelse i den nedsatte Kommission. Men der er dog sikkert noget af det, som paaklages i Andragendet, der maa kunne rettes under de nuværende Forhold. Jeg skal saaledes nævne, at man maaske under Hensyn til, at den paagældende Egn netop saa ofte og vist oftere end de fleste andre Egne i Landet faar Indkvartering, i nogen Grad kunde imødekomme Ønsket om, at man fik Betalingen for denne sat noget højere, og endvidere er jeg vis paa, at man med Glæde vilde tage imod en Reform, som gik ud paa at gøre det lettere end nu at faa udleveret Tæpper til Mandskabet fra Depotet i Helsingør. Saa vidt mig bekendt, kan man ganske vist nu faa Tæpper udleverede der inde fra, men det er temmelig omstændeligt; saa vidt jeg ved, skal det være Tikøb og Asminderød Sogneraad, der skulle forlange det samlede Antal Tæpper, Sogneraadet staar til Ansvar for dem og kan saa igen laane dem ud til Kvarterværterne. Det er en ret omstændelig Historie, og det har vist sig, at man ikke er ret villig til at gaa denne Vej. Det forekommer mig, at man maa kunne komme ganske let udenom hele dette Spørgsmaal. Den Bataillon, som, hver Gang der er Kantonnement ved Helsingør, rykker ud i Tikøb og Asminderød Sogne, gaar inde fra Helsingør samme Dag, som Mandskabet bliver indkaldt. Hvad vilde saa være naturligere, end at man lod hver Mand tage sit Tæppe med sig ud til de Steder, hvor de skulle indkvarteres. Saa var man ude over dette Spørgsmaal og havde løst det uden synderlige Vanskeligheder. Det forekommer mig, at disse Smaating maatte man kunne komme ud over uden at henvise til Kommissionen. Jeg skal tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa disse Ting, lettere Adgang til at faa Tæpper til Mandskabet og om ikke Hensynet til den Omstændighed, at det er ret ofte, at denne Egn faar Indkvartering, kunde bevirke, at man saa kunde betale lidt mere der end andre Steder. Det vilde vist styre lidt paa den Utilfredshed, som ganske naturligt i denne Egn er til Stede over den hyppige Indkvartering.